طهارت، نیمه‌ی ایمان است؛ و «الحمدُ لله» ترازوی اعمال را پر می‌کند؛ و «سبحان الله» و «الحمد لله» میان آسمان و زمین را پر می‌کنند ـ یا فرمود: پر می‌کند

از ابومالک، حارث بن عاصم اشعری، رضی‌الله‌عنه روایت است که گفت: رسول خدا صلی‌الله‌علیه‌وسلم فرمود: «طهارت، نیمه‌ی ایمان است؛ و «الحمدُ لله» ترازوی اعمال را پر می‌کند؛ و «سبحان الله» و «الحمد لله» میان آسمان و زمین را پر می‌کنند ـ یا فرمود: پر می‌کند. نماز نور است، صدقه برهان است، صبر روشنایی است، و قرآن حجتی است به سود تو یا به زیان تو. همهٔ مردم بامدادان بیرون می‌آیند، پس نفس خویش را به معامله می‌نهند، یا آن را آزاد می‌سازند، یا آن را به هلاکت می‌افکند.»

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر صلی الله علیه وسلم خبر می‌دهد که پاکی ظاهر با وضو و غسل است که شرط صحت نماز است. و اینکه گفتن «الحمدلله» ترازو [ی اعمال] را پر می‌کند که به معنای ثنا و ستایش او سبحانه وتعالی است؛ و توصیف او به صفات کمال. این ثنا را در روز قیامت وزن می‌کنند و [از سنگینی‌اش] ترازوی اعمال را پر می‌کند. و اینکه گفتن «سبحان الله والحمدلله» یعنی مبرا دانستن الله از هرگونه نقص و توصیف او به کمال تام چنانکه شایستهٔ جلال اوست، به همراه محبت و بزرگداشت او، مابین آسمان‌ها و زمین را پر می‌کند. و اینکه «نماز نور است»؛ نوری در دل بنده و در چهره‌اش و در قبرش و در هنگام رستاخیز در روز محشر. و اینکه «صدقه برهان است» و دلیلی است بر درستی ایمان مؤمن و تفاوت او با منافق که از صدقه دادن خودداری می‌کند زیرا به آنچه در برابر صدقه وعده داده شده، باور ندارد. و اینکه «صبر روشنایی است» - و صبر یعنی نگه داشتن نفس از جزع و فزع و ناخشنودی - نوری است که حرارت و داغی به همراه دارد، همانند روشنایی خورشید؛ زیرا دشوار است و نیازمند مجاهدهٔ نفس و نگه داشتن آن از مواردی می‌باشد که به آنها میل دارد؛ و صاحب آن همواره بر روشنایی و هدایت است و در مسیر درست حرکت می‌کند. منظور صبر بر طاعت الله و نافرمانی نکردن از او و صبر بر مصیبت‌ها و انواع ناخوشی‌های دنیاست. و اینکه «قرآن حجتی است برای توست» اگر آن را تلاوت نموده و به آن عمل کنی؛ یا «حجتی است علیه تو» اگر آن را ترک نموده و به آن عمل نکرده و آن را نخوانی. سپس رسول خدا صلی الله علیه وسلم خبر می‌دهد که همهٔ مردم تلاش می‌کنند و به هر سو می‌روند و از خواب برمی‌خیزند و از خانه‌های‌شان بیرون می‌روند تا کارهای گوناگون‌شان را انجام دهند، برخی از آنها در مسیر طاعت و بندگی الله حرکت می‌کنند و به این ترتیب خود را از آتش دوزخ آزاد می‌کنند و برخی از این مسیر منحرف می‌شوند و در گناهان و نافرمانی‌ها گرفتار می‌شوند و به این ترتیب با افتادن در دوزخ خود را هلاک می‌سازند.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/66526